

Augusti – Helgelse, beseglingen och helgedomen

8 augusti – Med ärliga motiv och handlingar

Och var i stället vänliga och barmhärtiga mot varandra och förlåt varandra, så som också Gud i Kristus har förlåtit er. – Ef. 4:32

Vi borde alltid värna goda principer, det som är rätt och ärlighet. När man ägnar sig åt taktik kommer ärligheten att försvinna. De två kommer aldrig överens. Den ena är från Baal, den andra är från Gud. Mästaren kräver av sina tjänare att de har hedervärda motiv och handlingar... De som väljer ärlighet som sin följeslagare kommer att förverkliga den i sina handlingar. Många tycker inte att dessa människor är behagliga, men inför Gud är de vackra.

Satan försöker tränga sig in överallt. Han vill skilja vänner åt. Det finns människor som alltid pratar, skvallrar och sprider falska rykten, som sår frön av missämja och som skapar stridigheter. Himlen betraktar denna grupp människor som Satans mest effektiva tjänare. Men den som är sårad är i en mycket mindre farlig situation då än när människor är inställsamma och upphöjer honom för något som han gjort, något som verkar framgångsrikt. Att få beröm av skenbara vänner är farligare än att få tillrättavisning.

Var och en som berömmar sig själv tar udden av sina egna bästa prestationer. En verkligt ädel person kommer inte att nedlåta sig till att bli förnärmad över fiendernas falska anklagelser. Varje ord som talats faller kraftlöst till marken, för det stärker det som inte kan övervinnas. Herren vill att hans folk ska vara förenat med honom själv, tålmodets och kärlekens Gud. Alla borde visa Kristi kärlek i sina liv. Ingen borde försöka nedvärdera en annan människas rykte eller position. Det är själviskt...

Tala aldrig nedsättande om någon människa, för hon kan vara stor i Herrens ögon, medan de som själva anser sig stora kan betraktas som små av Gud på grund av deras onda hjärtan. Vår enda trygghet är att vila vid korsets fot, att vara små i våra egna ögon och att lita på Gud. Bara han har makt att göra oss betydelsefulla...

Nu behövs allas omdöme och förmåga. Varje människa har en uppgift som är tillräckligt viktig för att den ska utföras noggrant och troget. En enda människa kan inte utföra allas arbete. Var och en har sin plats och sitt särskilda arbete. Och var och en borde inse att det sätt som han utför sitt arbete på måste klara att provas i domen.¹

¹ Testimonies for the Church, band 4, sid 607, 608